

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis ocysello [et] victoria mar. Cap[itulum]. lxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense noue. occurrentibus. Fo. cclxxii.

gelii matthei. xv. commentariorum libros edidit. In. rñ. prophetis plurima cōmētatur est. Extant eius epistole ad philippū imperatorem eiusq; cōiugem seuerā. Itē ad fabianū papaz et plurimos ecclesiarū principes p̄ca cholica fide. Extat et alie ad diuersos scrip̄te: quarum centum numero scribit eusebius in libros digestos se tradidisse memorie.

De sanctis ocyselloz victoria mar. Cap. lxx.

Ocyellus et victoria martyres a puicie hispanie passi sunt: q̄ post diuerla eis supplicia illata ob cōfessionē nois xp̄iani victoria martyrii gladio cedente seip̄e meruerūt: ibiq; septē colunt: vbi etiā ob comedationē p̄ciōse mortis eorū eodē die ip̄oz martyrii rose oze singul' anis diuinit' colligūt. Qui passi sūt. xv. kal. decē. hec ado.

De sancto Amano ep̄o. Cap. lxxi.

Amantius ep̄o

ap̄o aurelianum claruit tpe honozij impatoris: q̄ beato eurtio in ep̄atu eiusdez ciuitat' successit. Ingressus autē ciuitatē postulatit cuiusdē exagrippino militū prefecto vt vinculis cōpeditos relaxaret: qd̄ dum ille facere renuisset: lapis repete de turri decidit: et caput exagrippini percussit: q̄ pene exanime domū delato: sanctus amant' ad eū intrauit: et orationē p̄ ip̄so effudit: statimq; sanguis de cerebro manare destruxit. Ille autē mor' liberatus et penitens: vt sanctus vir postulauerat: cōpeditos absoluit. Cū ecclēsiā suā altius extolli faceret: melius quidā p̄bomagister de tecto lapsus quasi in extremis iacebat. extinctus: sed postq̄ sanctus ep̄us eū tetigit: et per manū apprehēdit cōtinuo surrexit illesus. Post hoc aurelianē sis ciuitas ab attila gothoz rege obsessa est. Cū autē sup̄ muri aditū letanias cū reliquijs sc̄torū celebrans cū populo cūcūret: sacerdos quidā a barbaris capt' eū redarguit dicens q̄ familia in alijs ciuitatib' fecerunt et nihil eis p̄fuerat: quod cū ille dixisset: prim' expirauit. Tercū dū gorhi vrbē ipugnarent: amant' murū ascēdēs: cōtra hostes expuit: et subito tantus: sup̄ eos iber descendit: vt a dimittēdo p̄lo oino compulsi ad castra redierint. Dū autē ep̄s ad eos exiisset: et pro p̄plo intercedēs ab attila nihil penitus obtinere potuisset: s̄ die sequēti a duersarij vrbē vidē lenē intrātes plaustra eoz spolijs oneraret. Amant' p̄ sp̄m arelatū delat' etiā p̄ficiū romanū in subsidiiu uocauit: q̄ cōcūc' eodē die diuino nutu cū exercitu suo illuc deueniens: gothos iuadēs expugnauit: ipsos de ciuitate

maxima cede fugauit. De autē meritis sui sancti omnes ciues illesos p̄seruauit: p̄ter illos qui de meritis amani diffisi ianuas aduersarijs reserant: quā etiā victoria ybertas immensa fructuū est subsecuta. Quieuit autē sanctus in dño anno honozij imperatoris. xv. kalendas decembris.

De sancto gregorio ep̄o turoñ. Cap. lxxii.

Regorius

turoñ. ep̄s ordinat' ē anno iustiniāni seprimo: vt ait sigibertus: in oibus clarus. Hic de aluermia nat': dñi p̄tes illas trāsiret: et orta tēpestas atq; tonitrua et fulmina oēs exirerent: ipseq; reliquias quas ad collū gerebat tēpestati ostendisset: diuisus nimbus a dextra eius et leua iter illesum p̄terentibus dimisit. Ipse autē ex hoc aliquantū inani gl'ia mot' primo diuino iudicio de equo cecidit: et allisus dieb' pluribus decubuit. Sicq; ab inde de p̄p̄ijs meritis non esse p̄sumendū didicit. Anno igit' clxxij. post obitū sancti Martini cathedra turoñsem regendā accepit: q̄ ecclesias plures cōstruxit: et libros plurimos cōpilauit: atq; signozū mirabilib' claruit. In quadā em villa cū domus paup̄is rustici igne accensa esset: que aqua deficiēte oino extingui nō valeret: p̄ductis de sinu reliquijs itque oppositis domū cū reb' omnibus ab incendio liberauit. In remensi oppido referēdarii quendā sigiberti: qui dieb' pluribus aure vna surduerat: dū h̄mocinaret ad auditū clarū rediit. Apud pictauiū post oronem factā ad sepulchrū sancti hylarij: duz radegūdem regina visitasset: et ipsi ambo diuinis colloquijs mutuo instaret: oleū qd̄ ante crucē sancti hylarij guttatim manare cōsueuerat infra vna hōrā intantū p̄fluit: vt se p̄tariū exundaret. Et cum inde discessisset: et dicta regina in pace quieuisset gregorius per nunciū requisitus ipasum sepeliuit. Hic annis. xij. ante beatū gregoriū papā magnū ep̄s factus: eo in p̄tificatione sublimato. romā adit: et eidē in amicitia cōiunct': ab eodē honozifice suscept' et tractat' fuit. Cū autē gregorius papa gregoriū ep̄m vti statuerat pusillū miraret: tante virtutis vix: audiuit ab eodē versiculū illum. Ipse fecit nos et ipsi nos. qui ei' cogitationē ab eo per spiritū cognitā nouit: et ab eodē remā postulauit. Et de viri meritis admiratus eu est amplius reuerit'. Quieuit in dño vir sanctus. xv. kal. decēb'. Sepultusq; est i ecclesia turoñ. ad leuā b̄i martini. Hic fr̄acoꝝ regū scripsit h̄istoriā incohās a feramūdo p̄mo ipso